

Оригиналан научни рад

УДК 314.116/.117(497.11)''19''

Original scientific work

Снежана Вујадиновић
Мирјана Гајић**СЕКУРИЧ – ОСНОВНЕ ДЕТЕРМИНАНТЕ
ДЕМОГРАФСКОГ РАЗВОЈА***

Извод: У раду је анализиран демографски развој Секурича, који је у једном дужем периоду 20. века, био популационо највеће село Левча. Од настанка, Секурич је имао периоде економског просперитета и стагнације, у зависности од историјских, друштвено-економских и политичких узрока. Као последица запостављеног развоја села и пољопривреде, почев од 60-их година 20. века, демографска стагнација Секурича и осталих левачких села добија све изразитија и неповољнија обележја.

Кључне речи: насеље, развој, становништво, пољопривреда, депопулација

Abstract: The demographic development of Sekuric, the largest village of Levca in the 20th century, has been analyzed. From its origin, Sekuric had the periods of economic prosperity and stagnation in dependence on the historical, socio-economic and political causes. From the 1960s, the demographic stagnation of Sekuric and other villages of Levac have become more and more expressive and unfavorable which is the consequence of neglected development of villages and agriculture in general.

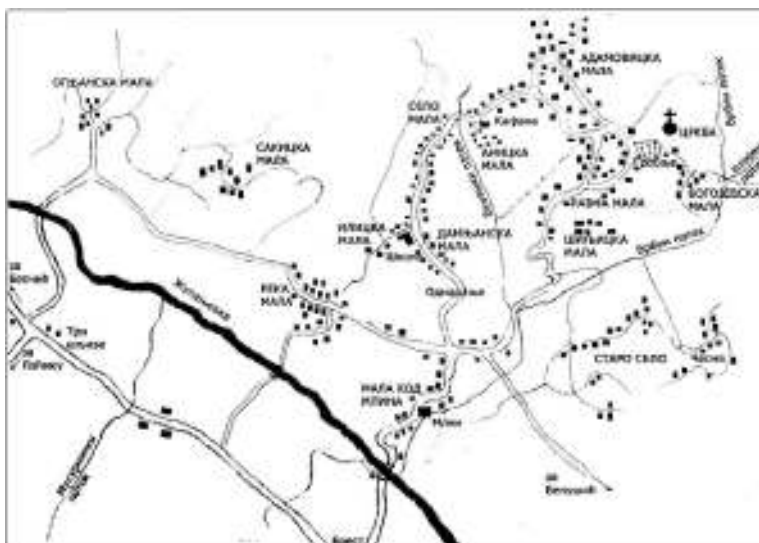
Key words: village, development, population, agriculture, depopulation

Увод

Секурич се налази у југоисточном делу Левча (општина Рековац), у подножју Лухора, на контакту планинске подгорине и Левачке котлине. Село се простире између тока Жупањевачке реке на западу и падина планине Лухор на истоку, у висинском појасу од 230 до 400 m. С обзиром да је насеље својим периферним засецима дубље зашло у планинско залеђе, може се уврстити у подпланинска насеља. Од Рековца је удаљено 15 km а од регионалног пута Крушевац–Белушић–Крагујевац 5 km. Саобраћајно изоловано и периферно, село је локалним асфалтним путем, трасираним долином Жупањевачке реке, повезано са суседним Белушићем и Беочићем. По површини катастарске општине (3.553 ha), Секурич је највеће насеље општине Рековац. Захваљујући положају, атар села истовремено одликује знатно учешће шума (42,4%) и ораница (35,3%).

* Рад представља резултат истраживања на пројекту 146015, који финансира Министарство за науку и технолошки развој Републике Србије.

Секурич припада разбијеном типу насеља. Састоји се из 17 засеока који се међусобно разликују по географском положају и надморској висини. Најнижи део села лежи на побрђу и делу котлинске равни. У равни Жупањевачке реке, на 240 m надморске висине, формиран су засеоци Река и Мала код млина. На нешто вишем терену су: Стари виногради, Сакицка и Огњанска мала. Централни део села заузима висински појас између 300 и 400 m надморске висине. Ту су: Село, Дамњанска, Илицка, Аницка и Равна мала, које су међусобно спојене. Куће су распоређене дуж кружног сеоског пута па је средишњи део села полукружног облика. Југозападно од села, на десној долинској страни потока (десне притоке Жупањевачке реке), формирао се засеок Старо село.

Слика 1. – Засеоци Секурича

Највиши део села (сливови Буџицког и Врбиног потока, десних притока Жупањевачке реке) дубље је зашао у планинско залеђе. У планински предео Јухора најдубље су увучене Богојевска и Адамовицка мала, као и највиши део Равне мале. Ту надморска висина села достиже преко 400 m. Терен на коме је Секурич, дисециран је бројним поточима који теку преко западне падине Јухора ка Жупањевачкој реци. Наизменично смењивање долина и ниских коса даје терену заталасан изглед. Такав рељеф одразио се и на изглед сеоских улица које су често са стрмим нагибом и кривудама. Од важнијих објеката у селу налазе се зграда четвороразредне основне школе, дом културе, месна канцеларија, црква Св. архангела Гаврила и продавница.

Насеље је ратарско - сточарско и воћарско. Атар села заузима површину од 3.533 ha. У власништву индивидуалних газдинстава је 2.800 ha

(79,3% укупних површина), где доминирају оранице са 1200 ha (42,9%), шуме 910 ha (32,5%), воћњаци 300 ha (10,7%) и виногради 130 ha (4,6%). Ливаде и пашњаци заузимају 115 ha (4,1%) односно 110 ha (3,9%) а неплодно земљиште 35 (1,3%). Услед неповољних демографских обележја, присутна је тенденција повећања необрађених површина као директна последица неповољне старосне структуре и недостатка радне снаге. Необрађено земљиште захватало је 2005. године 380 ha или 31,7% ораница. То значи да се трећина њива уопште не обрађује.

Воћарство је развијено, посебно гајење шљиве (40.000 родних стабала), јабуке (2.000) и крушке (2.000). У сточарству доминира гајење говеда, свиња и оваца. Поред ратарства, сточарства и воћарства, приход становништво остварује сечом шуме и продајом дрвета. Малобројно млађе радно способно становништво ради у Рековцу, Белушићу Јагодина и Крагујевцу. У хијерархији насеља Левча, Секурич има одлике примарног, аграрног насеља. У области здравства и школства село је упућено на Белушић и општински центар-Рековац.

Историјско-географски развој

На територији Секурича евидентирано је више археолошких локалитета који указују на давну насељеност овог дела Левча. На неистраженом локалитету Селиште, на основу пронађених предмета (камене секире и друго оруђе, копља, врхови стрела и др.), претпоставља се да је постојало насеље из каменог доба. Из раног бронзаног доба (2200–1700 г. п.н.е.) пронађени су трагови десетак насеља груписаних око Јухора, што се доводи у везу са његовим рудиштима бакра. Из овог периода потичу бројни бронзани предмети (Група аутора, 1994).

У гвоздено доба простор данашњег Секурича био је насељен. О томе сведоче насеља лоцирана на падинама и у подножју Јухора. Већу пажњу завређују четири локалитета: Зовјак, Јелењак, Река и Чвораја-Раваница. Насеља потичу из прелазног периода између гвозденог и бронзаног доба (13. век п.н.е. – 8. век п.н.е.) и из старијег гвозденог доба (7–6. век п.н.е.). Сва археолошка налазишта су сличне површине (1–2 ha). Лоцирана су најчешће на теменима мањих узвишења или на речним терасама. Изузев локалитета Чвораја-Раваница, који представља вишеслојно насеље, на осталим локалитетима су евидентирана једнослојна насеља. Једнослојно градинско насеље Зовјак потиче из старијег гвозденог доба и има површину од 1,2 ha. Налази се у тешко приступачном делу Јухора а познато је у науци по налазима шакастих гривни типа Јухор (Стојић, М. 1986). Покретне археолошке налазе чине кућни леп и керамика а археолошка грађа са поменутих локалитета чува се у Завичајном музеју у Јагодина.

О присуству Келта на простору Левча указује чињеница да је 1998. године на Великом Ветрену (Јухор, К.О. Секурич), на површини од око 10

хектара, откривено велико и по структури веома сложено утврђење Келта. Поред утврђења акропола (горњи град, висока тврђава), на локалитету су откривени подграђе и некропола (град мртвих, подземна гробница). По мишљењу стручњака Археолошког института у Београду, реч је о великој остави келтске коњичке јединице. Поменуто утврђење је штитила четрнаесточлана коњичка јединица Скордиска, потомака Келта, који су 279. године пре нове ере населили ове просторе (Пауновић, С. 2008). На локалитету је пронађено 400 предмета.

Из времена касне антике и раног византизма потиче утврђење Градац на Лухору. Изграђено је на истоименој коси, изнад Градског потока, близу границе Секурича са К.О. Беочић. Ова и слична утврђења подизана су ради заштите путева преко планинских превоја од пљачкаша и побуњеника.

За време српске средњовековне државе Секурич је био у жупи Левач, а касније, у време турске владавине, у нахији Левач. У повељама из 14. века помињу се само два левачка села, Цикот и Жупањевац. По Ђ. Симоновићу, постојала су тада и друга левачка насеља али се не помињу у средњовековним записима или они нису сачувани. ”Да су сачуване Љубостињска и Каленићка повеља које су највероватније постојале, имали би много више података о насељима Левча из средњовековне државе” (Симоновић, Ђ. 1983).

Назив села први пут се јавља у турском попису дефтер за овчарину из 1595. године. У поменутом попису за плаћање дажбине за овце у Јагодинском кадилуку, село Секурич је уписано под редним бројем 89. Од укупно 32 насеља која се налазе у Левчу, њих 28 пописано је 1595/96. године. Секурич се од пописа из 1595/96. године помиње на свим важнијим пописима који су обухватили насеља Левча. Током своје историје село је било у саставу Темнићког и Левачког среза.

У периоду аустријске окупације Секурич и Левач били су саставни део Јагодинског дистрикта. У попису села јагодинске нахије из 1733/35. године, помиње се свега девет садашњих левачких насеља а међу њима и Секурич са четири дома (Симоновић, Ђ. 1983). Године 1737. насеље је пописано под именом *Sehuriz*.

О Секуричу уочи Кочине крајине сазнајемо на основу белешки аустријског уходе П. Ј. Митесера из 1783/84. године. Секурич је тада имао 9 домова и налазио се поред Жупањевачке реке. Село је у то време било лоцирано на месту данашњег потеса Старо село а насељавање садашњег централног дела села отпочело је уочи Првог светског устанка (Пауновић, С. 2008). Секурич и друга левачка села често су пустошена током турске владавине. Становништво је масовно страдало за време Кочине Крајине (аустро-турски рат 1788–1791), као и током Првог и Другог устанка (Ђорђевић, Т. 1924). Народ је напуштао често своја огњишта а места где су некад постојала села сада се називају селишта или стара села. Југозападни,

периферни део Секурича носи назив "Старо село". Заузима леву долинску страну Илијинског потока и представља засеок са неколико десетина кућа. У 18. веку засеок је представљао село али је услед болести или ратног пуштошења расељен.

Становништво из јужних крајева, почев од 1690, током Прве и Друге сеобе Срба, непрестано је пристизало у Левач. Главно насељавање Левча и Секурича досељеницима косовско-метохијске струје било је крајем 18. и почетком 19. века (Цвијић, Ј. 1987). Динарска и вардарско-моравска струја биле су знатно слабије. Досељавање је било најинтензивније после пропасти Кочине Крајине али се наставило и у време Карађорђевог устанка (Бушетић, Т. 1903). У односу на Левач, косовско-метохијска струја је управо најизраженија у Секуричу. Највише је досељеника из Топлице, Жупе, са Косова и Копаоника. Назив Секурич село је добило по досељеницима из Секирича (Мало Косово) који су се ту населили крајем 18. и почетком 19. века. Досељеника са Малог Косова је највише (Милићевићи, Радојичићи и др.), док су друге породице временом промениле своја презимена (Бушетић, Т. 1903).

Табела 1. – Број кућа у Секуричу од 1818–1829. (кнежина Темнић, нахија Јагодина)

Година	Број кућа	Година	Број кућа
1818.	38	1824.	49
1819.	38	1825.	50
1820.	45	1826.	50
1821.	48	1827.	51
1822.	47	1828.	51
1823.	47	1829.	51

И поред ратних страдања, Секурич и остала левачка села успела су да очувају континуитет постојања током читавог периода турске владавине. Секурич је у 19. веку и првој половини 20. века био једно од највећих насеља Левча и бележио континуирани популациони раст. У 19. веку село је било у саставу Темнића. Секурич је од 1815. до 1829. припадао кнежини Темнић и Јагодинској нахији, а после 1830. капетанији Темнић (Јагодинска нахија, касније окружје Јагодинско). У саставу капетаније Темнић, село је 1831. имало 54 куће а 1837. године 75 кућа и 84 пореске главе.

Општине се формирају 1839, када општина Секурич, који чини истоимено насеље, броји 85 кућа. Године 1859, Секурич (срез Темнић, јагодински округ) је имао 122 куће (141 пореска глава). Све до 1890. насеље је било у саставу Темнићког среза, када прелази у Левачки срез и добија школу.

Поред страдања у ратовима од 1912. до 1918. године (погинуло је 195 становника), у периоду између два светска рата Секурич доживљава демографску експанзију и брз економски развој. Драгово и Секурич су у

Табела 2. – Број кућа и становника у Секуричу 1890–1931. (Левачки срез)

Година	Број кућа	Број становника
1890.	219	1.391
1910.	322	2.017
1921.	350	1.849
1931.	412	2.112

време пописа 1921. и 1931. године били самосталне општине и популационо највећа насеља левачког среза. Старосна структура становништва Секурича била је веома повољна а удео популације млађе од 39 година износио је 1921. године 76%. Породичних задруга у Секуричу било је мало а домаћинства су у просеку бројала пет чланова.

У селу је 1923. изграђен млин а 1935. године црква. Млин на парни погон представља почетак индустријализације Левча. Регистрован 1930. године као ”Индустријско предузеће за ваљање сукна, браће Милутиновић”, млин је радио до 1947, када је конфискован. Тих деценија село се издваја као важан занатски центар Левча. Од 1923. до 1940. године у удружењу занатлија у Рековцу регистровано је 14 занатлија из Секурича, највише поткивача, опанчара и др.

Савремене демографске одлике

Благ пораст броја становника Секурич бележи све до 1948, када са 2.389 становника представљао највеће село Левча. У то време из саобраћајно изолованог Секурича, започињу најпре слабе а 60-их година све интензивније миграције у Крагујевац, Јагодину и Београд. Због удаљености од центара рада није се развио значајнији контингент дневних миграната.

Табела 3. – Број становника и домаћинства у Секуричу 1948–2002.

Година	Број становника	Број домаћинства	Просечна величина домаћинства
1948.	2.389	486	4,9
1953.	2.322	496	4,7
1961.	2.114	520	4,1
1971.	1.815	506	3,6
1981.	1.497	483	3,1
1991.	1.142	414	2,7
2002.	816	336	2,4

Повољни услови за аграрну производњу и успешно пословање Пољопривредне организације ”Полет” (основане 1966.) није у то време ублажило исељавање младих, јер је напуштање пољопривреде значило пре свега напуштање тешких услова рада и ниских доходака оствариваних у овој делатности. Исељавање младог радноспособног становништва у Крагује-

вац и Јагодину седамдесетих и осамдесетих година 20. века имало је масован карактер. Опадање броја становника у Секуричу током друге половине 20. и почетка 21. века праћено је рапидним погоршањем старосне структуре становништва и усложњавањем бројних социо-економских проблема.

Услед дуго присутне економске неразвијености, емиграције и ниског нивоа репродукције (од 1965. присутна негативна стопа природног прираштаја), број становника у Секуричу је од 1948. до 2002, опао за 65,8% (индекс 34,2). Просечна величина домаћинства је у истом периоду преполовљена. Депопулационе процесе је у великој мери поспешило одлазак појединаца и читавих породица на привремени рад у иностранство. Око 1970. године највише је младих отишло у иностранство. Тај процес је интензиван 90-их година 20. века услед погоршања економских прилика у земљи.

По попису из 2002. године, од укупног броја домаћинства, највише су заступљена једночлана домаћинства (98), која учествују са 40,3%. Домаћинства са два члана су најбројнија категорија (133) и представљају више од половине укупног броја домаћинства (54,7%). Једночлана и двочлана домаћинства у Секуричу чине 95,1% свих домаћинства. Реч је углавном о старачким домаћинствима.

Табела 4. – Старосна структура по великим старосним групама 1961, 1991. и 2002. године

Година	0-19		20-39		40-59		60<		Индекс старења
	Свега	%	Свега	%	Свега	%	Свега	%	
1961.	585	27,9	661	31,5	556	26,5	297	14,1	0,5
1991.	151	13,2	200	17,5	361	31,6	429	37,6	2,8
2002.	93	11,5	139	17,1	179	22,0	401	49,4	4,3

Упоредо са опадањем броја становника, старосна структура становништва постојала је све неповољнија. Удео млађег становништва (0–19) у периоду 1961–2002. смањен је са 27,9% на 11,5% а млађе средовечног (20–39) са 31,5% на 17,1%. Насупрот томе, учешће старог становништва (60 и више година) је повећано и по последњем попису чини скоро половину популације Секурича (49,4%). У периоду 1991–2002. наступило је интензивно демографско старење и пораст вредности индекса старења са 2,8 на 4,3.

Село је старачко и опустело Просечна старост становништва од 52,4 године (2002) манифестује се у виду недостатка виталне радне снаге у пољопривреди и гашењу пољопривредних домаћинства. Зграда четвороразредне основне школе, коју школске 2008/2009. године похађа нешто више од десет ученика, својом величином сведочи о демографским променама у селу. У Секуричу је школске 1955/56. године у првом разреду било око 40 ученика, 1975/76. године 12 а 2008/2009. два ученика.

У периоду од 1991–2002. учешће активних лица снижено је са 66,5% на 62,4% али је услед знатног удела пољопривредног становништва и даље

Табела 5. – Структура становништва по економској активности 1961, 1991. и 2002. године

Година	Активна лица		Лица са личним приходом		Издравана лица	
	Број	%	Број	%	Број	%
1961.	1.425	67,4	8	0,4	681	32,2
1991.	760	66,5	92	8,1	290	25,3
2002.	509	62,4	125	15,3	182	22,3

високо. Категорија лица са личним примањима, као резултат повећаног броја пензионера, пре свега пољопривредних, бележи пораст са 8,1% (1991) на 15,3% (2002). Даљи развој социо-економских категорија становништва условљен је општим демографским кретањима. Услед неповољне старосне структуре и негативног природног прираштаја, одлазак становништва из радног континента већи је од прилива младог становништва у радно доба. То ће утицати на даље смањење броја активних лица у апсолутном износу. Број лица са личним приходом, као резултат утицаја економских, социјалних а и демографских фактора (интензивно старење становништва), убудуће ће расти. Смањењем укупног броја становника, предшколског и школског континента као и најстарије старосне групе која нема сопствена примања, опадање броја издржаваних лица ће се наставити убудуће.

Табела 6. – Пољопривредно и активно пољопривредно становништво 1961, 1991. и 2002. године

Год.	Пољопривредно		Активно пољопривредно			
	Број	% у укупном	Број	% у укупном	% у активном	% у пољоп.
1961.	1.938	91,7	1.327	62,8	93,1	68,5
1991.	681	59,6	609	53,3	80,1	89,4
2002.	471	57,7	392	48,0	77,7	83,2

Учешће пољопривредног у укупном становништву Секурича, од 1961. до 2002, смањило се са 91,7% на 57,7%. Деаграризација се одвијала брже него опадање броја укупног становништва. Тако се број становника у посматраном периоду смањило за 61,4% (за 1.298 лица) а број пољопривредног за 75,7% (за 1.467 лица). Поред брзе деаграризације, удео пољопривредног становништва у насељу (57,7%) остао је 2002. године далеко изнад просека за централну Србију (11,0%) и просека за сеоска насеља централне Србије (24,1%).

Пољопривредно становништво Секурича одликује висока активност услед старења сеоске популације и продужења радног ангажовања старијих пољопривредника. Активно пољопривредно становништво је 2002. године чинило 77,7% активног и 83,2% пољопривредног становништва. Висока стопа активности резултат је и екстензивног начина пољопривредне производње која изискује знатно ангажовање женске популације на пољопривредним газдинствима.

Смањивање учешћа пољопривредног и активног пољопривредног становништва резултат је емиграције и депопулације, а мање привредног развоја. Процес смањења броја пољопривредног и активног пољопривредног становништва био је у анализираном раздобљу праћен повећањем степена активности пољопривредног становништва. Као резултат погоршања старосне структуре становништва, удео активног пољопривредног у укупном пољопривредном становништву повећавао се од 68,5% (1961) до 89,4% (1991). У последњем међупописном периоду 1991–2002, као последица интензивног смањења броја становника, пољопривредног а самим тим и активног пољопривредног становништва, стопа активности пољопривредног становништва смањена је на 83,2%.

Узајамна повезаност демографског и економског развоја Секурича одражава се на промене у структури делатности активног становништва. По попису из 1961. године насеље је било аграрно, са 93,3% активног становништва у примарним делатностима. Учешће активног становништва у индустрији било је занемарљиво и износило 0,5%. Остале секундарне и терцијарне делатности окупљале су релативно мали број неаграрног активног становништва (6,2%). У периоду 1991–2002, услед депопулације и интензивног старења становништва, удео активног становништва у примарним делатностима бележи пораст од 81,0% на 83,5%. Високо учешће активног становништва у примарним делатностима даје насељу чисто аграрна обележја и указује на веома низак степен социо-економских промена.

Закључак

Ово некада највеће насеље Левча., у новије време има све одлике привредне и демографске стагнације. У Секуричу је 1948. живело 2.389 становника а 2002. године 816 или 38,6% у односу на послератни попис. Учешће становника старијих од 60 година износило је у време последњег пописа 49,6%. Око 80% активног становништва ради у пољопривреди.

Ограничавајући фактори развоја села су бројни: неповољна старосна структура становништва и знатно учешће старачких домаћинстава, непостојање објеката јавно - социјалне инфраструктуре као и традиционална пољопривреда. Развојне могућности села веома су ограничене. Сеоска популација је једна од најстаријих у Левчу. Удаљеност села од главних саобраћајница и неорганизованост у области аграрне производње додатно отежавају привређивање у пољопривреди и пласман производа на тржиште.

ЛИТЕРАТУРА И ИЗВОРИ

Бушетић, Т. (1903). Левач. *Српски етнографски зборник*, 2.
Група аутора. (1994). Поморавски округ. Београд: Економика

- Пауновић, С. (2008). *Секурич, село Левча. Секурич*: МЗ Секурич
- Стојић, М. (1980). *Гвоздено доба у басену Велике Мораве*. Центар за археолошка истраживања Филозофског факултета у Београду, књ. 8, Београд, Јагодина.
- Симоновић, Ђ. (1983). *Левач 1, Територија и насеља од краја 12. до почетка 20. века*. Београд: Завичајни клуб Левчана
- Ђорђевић, Т. (1983). *Из Србије кнеза Милоша. Културне прилике од 1815–1839*. Београд: Просвета
- Цвијић, Ј. (1987). *Балканско полуострво*. Сабрана дела, књ. 2, Београд.
- Републички геодетски завод. Служба за катастар непокретности Рековац, 2005
- (1892). Статистика Краљевине Србије. Попис становништва у Краљевини Србији 31. 12. 1890, (књ. 1, други део), Београд: Министарство народне привреде, статистичко одељење
- (1911). Претходни пописи становништва и домаће стоке у Краљевини Србији 31. 12. 1910. (књ. 5), Београд: Управа Државне статистике
- (1932). Дефинитивни резултати пописа становништва од 31. 1. 1921. Краљевина Југославија, Сарајево
- (1937). Дефинитивни резултати пописа становништва од 31. 3. 1931. (књ. 1), Присутно становништво, број кућа и домаћинства, Београд
- (1940). Попис становништва 31. 3. 1931. (књ. 4), Сарајево: Савезни завод за статистику
- (2004). Становништво. Упоредни преглед домаћинства и станова, *Попис становништва, домаћинства и станова 2002* (књ. 10). Београд: Републички завод за статистику
- (1965). Пол и старост, *Попис становништва 1961*. (књ. 11). Београд: Савезни завод за статистику
- (1993). Пол и старост, *Попис становништва 1991*. (књ. 4). Београд: Савезни завод за статистику
- (2003). Становништво према полу и старости, *Попис становништва, домаћинства и станова 2002*. (књ. 2). Београд: Републички завод за статистику
- (1965). Активност и делатност, подаци по насељима, *Попис становништва 1961*. (књ. 14). Београд: Савезни завод за статистику
- (1994). Активност и пол, укупно становништво и основни скупови становништва у земљи, *Попис становништва 1991*. (књ. 7). Београд: Савезни завод за статистику
- Документација. Активно становништво по делатности, Подаци по насељима. *Попис становништва 1991*. (I и II део). Београд: Савезни завод за статистику
- (2003). Активност и пол, становништво према активности и полу, *Попис становништва, домаћинства и станова 2002*. (књ. 5). Београд: Републички завод за статистику
- (1966). Пољопривредно становништво, *Попис становништва 1961*. (књ. 15). Београд: Савезни завод за статистику
- (1994). Домаћинства, пољопривредно становништво и пољопривредни фондови домаћинства, *Попис становништва 1991*. (књ. 8). Београд: Савезни завод за статистику
- (2004). Делатност и пол, активно становништво које обавља занимање, Подаци по насељима. *Попис становништва, домаћинства и станова 2002*. (књ. 6). Београд: Републички завод за статистику

(2004). Пољопривредно становништво према поседовању пољопривредног газдинства, активности и полу. *Попис становништва 2002*. (књ. 7). Београд: Републички завод за статистику

Snežana Vujadinović
Mirjana Gajić

SEKURIC – BASIC DETERMINANTS OF DEMOGRAPHIC DEVELOPMENT

Summary

Once the largest settlement of Levca, the present-day Sekuric has had all the characteristics of the economic and demographic stagnation. In 1948, 2 389 people lived at Sekuric, while in 2002, 875 people lived there or 36.6% in relation to the postwar census. According to the last census, the share of population older than 60 was 49.6%. Around 80% of active population works in agriculture.

Unfavorable ageing structure of the population and considerable share of aged households, non-existence of the public-social infrastructure facilities as well as the traditional agriculture have been the limiting factors of the development of the village. The developmental possibilities are very limited. The rural population is one of the oldest at Levca. Large distance from the main roads and disorganization in the area of agricultural production additionally influenced the economy in agriculture and the disposal of products on the market.